

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๔.๑/๒๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๗/๒๕๖๖
(คำร้องต่อเนื่อง)

วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	หม่อมหลวงจันทร์ศิริ วิไลวงศ์	ผู้ร้อง
		ศาลฎีกา	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๔/๒๕๖๖

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องสรุปได้ว่า หม่อมหลวงจันทร์ศิริ วิไลวงศ์ (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ โดยศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ กำหนดให้เฉพาะองค์กรศาลเท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิยื่นคำร้อง ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ และกรณีเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้ ผู้ร้องเห็นว่า เมื่อผู้ร้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ครบถ้วนแล้ว ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ศาลรัฐธรรมนูญจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาใช้บังคับในการมีคำสั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไม่ได้

- ๒ -

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ทบทวนคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๖ และให้มีคำสั่งรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วย มาตรา ๕ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็น เช่นว่านั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้แต่ให้การพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” และมาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมี คำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติ ไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนืองเป็นกรณีผู้ร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และขอให้ทบทวนคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว รวมทั้งขอให้มีคำสั่งรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กรณีดังกล่าวมีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคล มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

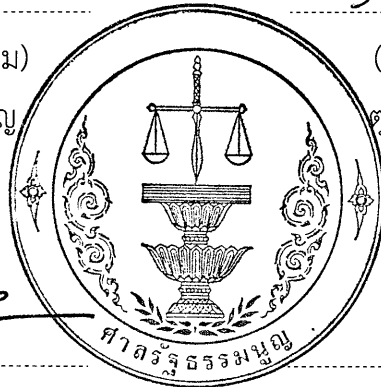
(คำสั่งที่ ๓๔.๑/๒๕๖๖)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ